

عنوان مقاله:

تحلیل سبکی غزلیات عمادالدین نسیمی در سطح آوایی (موسیقیایی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 7، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

لعیا مولوی - کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

خسرو قلی زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور ارومیه

خلاصه مقاله:

هنگامی که سخن از سبک شناسی شعر است، لاجرم سه عنصر سبک، شعر و به تبع آن زبان، مورد تحلیل و بررسی واقع می شوند. این سه عنصر در طول دوره های مختلف سبک شناسی شعر، دستخوش تغییر و تحول شده اند. در این میان شاعرانی بر این تغییرات و تحولات تاثیر می گذارند که یا دست به انتخاب می زنند و یا هنجارگریزی را در آثار خود لحاظ می کنند. از این رو لازم است برای مطالعه سبک شناختی آثار یک شاعر، ابتدا چارچوب محتوایی و زبانی ای که شاعر در آن قرار گرفته است، مورد ارزیابی قرار گیرد و سپس بررسی شود که شاعر از میان چارچوبی که در آن است، چگونه سبک خود را از سبک دیگران متمایز می سازد و به سبک خاصی دست می یابد. در همین راستا، تلاش شده است تا در این مقاله مختصات سبکی غزلیات عمادالدین نسیمی، از شاعران عارف مسلک قرن های ۸ و ۹ ه.ق در سطح آوایی (موسیقیایی) بررسی شود. و ارزش و جایگاه ادبی و هنری غزلیات شاعر در سبک عراقی تعیین گردد. مقاله حاضر شامل مقدمه، مبانی نظری و نهایتاً به تحلیل مختصات آوایی غزلیات می پردازد.

کلمات کلیدی:

سبک، غزل، نسیمی، موسیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502802>

